

Приходько Є.Т., викладач 1 категорії, директор

ФОРМУВАННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ

Запорізький гуманітарний коледж ЗНТУ

Сучасному суспільству потрібні компетентні фахівці в галузі права, які мають не тільки професійні знання, уміння та навички, але й можуть приймати відповідальні рішення в ситуаціях вибору, схильні до співробітництва, вирізняються мобільністю, динамізмом, конструктивністю, здатністю до адаптації, умінням реалізувати свої творчі здібності. Останнім часом у межах Болонського процесу розробляється методологія з налаштування системи юридичної освіти, що спирається на принцип формулювання кваліфікацій кожного освітнього циклу у вигляді результатів у термінах компетентностей.

Інтеграція України в європейський освітній простір, нові вимоги до працевлаштування випускників-юристів потребують не тільки організаційно-структурних змін у підготовці, а й насамперед чіткого визначення педагогічної системи формування необхідних компетентностей сучасного фахівця, що у свою чергу викличе необхідність модернізації змісту юридичної освіти. В сучасних умовах необхідним є формування особистості, яка характеризується творчим типом мислення, ініціативністю та самостійністю у прийнятті рішень [1, с.26].

Основу компетентної моделі майбутнього юриста представлено системою таких компетентностей: науково-пізнавальної, саморозвитку, професійної, комунікативної, полікультурної, соціальної, інформаційно-технологічної. Науково-дослідницька компетентність допомагає кожному суб'єкту навчального процесу знайти можливість розкрити свій інтелектуальний потенціал, оволодіти методами наукового пізнання та оптимальними засобами засвоювати їх, швидко опановувати, опрацьовувати та аналізувати нову інформацію, ефективно її використовувати у майбутній професії.

Проте, незважаючи на величезну кількість наукових праць, націлених на оптимізацію професійної підготовки майбутніх правознавців, розглядаються лише окремі аспекти формування науково-дослідницької компетентності, не враховуючи її як умову ефективного навчально-професійного навчання. Ця проблема окреслює низку принципово важливих питань, таких як: структуру науково - дослідницької компетентності майбутніх правознавців, виявлення закономірностей формування означеної компетентності в процесі психолого-педагогічної підготовки студентів спеціальностей «Право», розробка моделі науково-дослідницької компетентності та експериментальна перевірка її ефективності.

Як свідчать результати теоретичних досліджень (Н. Болюбаш, В. Грубенко, І. Бабин, В.Шинкарук, М.Євтух), вирішення проблеми формування науково-дослідницької компетентності майбутніх правознавців дозволяє: збільшити дидактичний потенціал, що закладений у сучасній вищій школі, в більш повному обсязі використовувати педагогічні інноваційні моделі, забезпечити вищий рівень професійної підготовки майбутніх правознавців; активізувати дослідницьку роботу студентів, забезпечити цілісність становлення як професіонала в галузі правознавства.

Отже, підвищення якості професійної підготовки майбутніх правознавців пов'язане з виробленням єдиного комплексного підходу щодо формування конкурентоспроможного фахівця-правника, здатного до творчої самореалізації в сучасній Україні.

Література:

1. Бореичук А. Методичні аспекти формування професійної компетентності в процесі навчання студентів та учнів / А. Бореичук // Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти. – Випуск 9 (III). – с.26 – 29.